

**[Oluf Pedersen.]**

som sagde nej. Hvilket Standpunkt skulde man nu tro, en demokratisk Minister vilde indtage i Sagen? Han holdt min Sandten med den ene Kommune og gik imod de seks, mod Amtet og de to Byraad. Jeg tror, dette nogenlunde er Udtryk for, hvilken Tilslutning den højttærede Trafikminister har til den Overtagelse af Bilruterne, som i Øjeblikket sker for Statsbanernes Vedkommende.

Vi er principielt Modstandere af Statsbanernes Overtagelse af Bilruter, men vi indlader dette Spørgsmaal til Befolkningens Afgørelse. Skal dette imidlertid ske, maa vi have det frem i Rigsdagen. Derfor skal jeg paa min Gruppes Vegne tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønsket om, at Statsbanernes eventuelle Overtagelse af Rutebiltrafikken optages til fornyet Drøftelse og Ordning gennem Lovgivningen, gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

**Formanden:** Der er fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønsket om, at Statsbanernes eventuelle Overtagelse af Rutebiltrafikken optages til fornyet Drøftelse og Ordning gennem Lovgivningen, gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Det er nu denne Paastand, Debatten drejer sig om.

**Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte):** Den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som her er stillet, er jo en meget neutral Paastand, og for saa vidt man fra alle Sider er enig om at have hver sin Opfattelse af, hvorledes Rutebilloven bør se ud, kan et Ønske om at faa Loven revideret jo ikke paa Forhaand siges at være noget, der kan volde Vanskeligheder. Men jeg vil gerne have Lov til i Anledning af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser at opridse en lille Smule af den nuværende Automobillovs Historie.

I 1925 nedsatte Ministeriet for offentlige Arbejder et Automobiludvalg, som var en ganske overordentlig fyldig Repræsentation for hele den danske Befolkning, idet det bestod af Repræsentanter for Rigsdagen, Administrationen, Statsbanerne, Privatbanerne, Motororganisationerne, Rutebilorganisationerne, Vejmyndighederne, Købstadsforeningen, Amtsradsforeningen og Sogne- radsforeningen. Dette Udvalg, som afgav

Betænkning i Januar 1927, enedes om, at Rutebilkoncessioner vel burde udstedes af de kommunale Myndigheder, men at Ministeren for offentlige Arbejder burde have Myndighed til at bestemme, at en Koncession ikke skulde gives, bl. a. hvor Hensyn til de bestaaende Jernbaner, Postruter eller koncessionerede Sporveje skønnes at tale derimod. Og Motiveringen for denne Bestemmelse var følgende, der findes i Kommissionens Betænkning:

„Der er herved aabnet Adgang for Ministeren baade til at varetage Trafiknettets Interesser og til at tage rimeligt Hensyn til, at der ikke skabes bestaaende Trafiklinier, i hvilke der allerede kan være bundet betydelige Kapitaler, unødvendig og skadelig Konkurrence.“

Det var altsaa en enstemmig Vedtagelse af denne Kommission, bestaaende ogsaa af Repræsentanter for Rutebilejere og andre, der var interesserede i, at Ministeren fik en Myndighed — ikke til at paabyde Rutebilanlæg, men til at forhindre saadanne Rutebilanlæg, der skønnes at ville genere bestaaende Jernbaner, og et Lovforslag med dette Indhold er enstemmigt vedtaget i 1927 her i Folketinget. Folketinget har enstemmigt givet sin Tilslutning til denne enstemmige Udtalelse af Kommissionen, men den blev saa ændret i Landstinget. Det var dette prikne Spørgsmaal om kommunalt Selvstyre, der var paa Færde. Lovforslaget blev ændret saaledes, at denne for Ministeren vigtige Ret blev strøget, og den nugældende Bestemmelse er den, at Ministeren vel kan fraraade en Rute, men at Amtsrådet ikke des mindre kan gennemføre den med  $\frac{3}{4}$  Majoritet. I øvrigt blev kun i et Tilfælde Ministerens Stilling den afgørende, nemlig naar de koncessionsgivende Myndigheder ikke var enige om en Koncessionsansøgnings Afgørelse. Den Ændring af dette Lovforslag, der saaledes blev foretaget i Landstinget, har, tror jeg, jeg kan sige uden at bruge stærke Ord, været skæbnsvanger for Banerne, saavel Statsbanerne som Privatbanerne. Ministeren har ikke, saaledes som forudsat, kunnet væрге Banerne mod den direkte Konkurrence langs Banelinien, saaledes som Forudsætningen i Automobiludvalget var, og Amtsrådene har — det er ikke for stærkt sagt — som Regel ikke taget ringeste Hensyn til Statsbanerne. Der er klistret Bilrute paa Bilrute langs med Statsbanernes Linier i det Omfang, som Koncession ønskedes fra privat Side. Overfor Privatbanerne har Amtsrådene, navnlig i de senere Aar, været noget mere hensynsfulde. De har jo dér ogsaa økonomiske Interesser.